

Ο ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΟΣ-ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ
ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΝ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Τοποθέτηση Βουτσινά Ευθύμιου

Συναγωνιστές-Συναγωνίστριες Φίλοι και Φίλες

Έργο του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού είναι να στηρίξει και να διευκολύνει την εφαρμογή των αντεργατικών πολιτικών. Προσπαθεί να το πετύχει είτε κρατώντας σε αδράνεια τμήματα των εργαζομένων είτε, όταν οι συνθήκες τον αναγκάζουν, χρησιμοποιούν τις διάφορες μορφές αγώνα με τέτοιο τρόπο ώστε τελικά να τις εκφυλίσουν και να σπείρουν την απογοήτευση και, κατά συνέπεια, την υποταγή στις αντεργατικές επιλογές.

Φροντίζουν συνειδητά να μην ενημερώνουν έγκαιρα και ουσιαστικά τους εργαζόμενους, να μην τους κάνουν συμμετόχους στην προετοιμασία μιας κινητοποίησης και να μην αναδείξουν τη σημασία της. Αυτό είναι απόλυτα συνδεδεμένο με το περιεχόμενο που οι δυνάμεις αυτές δίνουν στην κινητοποίηση, μικραίνοντας τελικά τη σημασία της και προδικάζοντας, πριν ακόμα ξεκινήσει, την αποτυχία της.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε και το περίσσευμα υποκρισίας που διακατέχει όλους αυτούς τους υποτελείς του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, οι οποίοι όταν νιώσουν την καυτή ανάσα της αντίδρασης των εργαζομένων δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν παχιά λόγια και αγωνιστικούς λεονταρισμούς και ενίοτε φορώντας τον αγωνιστικό τους μανδύα να συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις στις οποίες δεν τηρούνται ούτε οι στοιχειώδεις προϋποθέσεις για την επιτυχία τους, αποπροσανατολίζοντας τους εργαζόμενους από τις πραγματικές αιτίες που γεννούν τα προβλήματα τους και περιχαράκωνοντας τους αγώνες τους.

Ταυτόχρονα, φροντίζουν να κρατούν τον κάθε κλάδο απομονωμένο, καλλιεργώντας συντεχνιακές λογικές, προκειμένου να εμποδίσουν το συντονισμό της δράσης όλων των εργαζομένων, ο οποίος αποτελεί απαραίτητο όρο για να δοθεί αποτελεσματική ενιαία αγωνιστική απάντηση στην ενιαία, ολομέτωπη επίθεση που δέχονται από το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του. Είναι φανερό ότι αποφεύγουν όπως «ο διάολος το λιβάνι», την κοινή δράση. Το ίδιο συντεχνιακά είναι και τα αιτήματα που... πραγματικά προωθούν. Πίσω από ένα γενικόλογο πλαίσιο διεκδικήσεων προωθούν αιτήματα που σε κάθε περίπτωση δεν ξεφεύγουν από τα όρια του κάθε κλάδου. Ταυτόχρονα, συγκαλύπτουν ότι οι αιτίες των προβλημάτων των εργαζομένων είναι κοινές για όλους τους εργαζόμενους και παρουσιάζουν τον καπιταλισμό ως μία αιώνια πραγματικότητα που δε γίνεται να αλλάξει.

Ένα παράδειγμα εκφυλισμού των αγώνων από κυβερνητικούς συνδικαλιστές που αφορά τον δικό μας κλάδο και που το χαρακτηρίζουν τα προαναφερθέντα είναι ο

πραξικοπηματικός τρόπος που χειρίστηκε και αποφάσισε το Προεδρείο της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ την αναστολή της αγωνιστικής κινητοποίησης του κλάδου της 11ης Μαρτίου 2010 τον οποίο η ΕΑΚΠ είχε καταγγέλλει προς όλες τις πρωτοβάθμιες ενώσεις και τους συναδέλφους τα παρακάτω:

Την Παρασκευή 5 Μαρτίου σε τηλεφωνική επικοινωνία του προεδρείου της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ με την ΕΑΚΠ με αφορμή την κοινή πανελλαδική απεργία που κήρυξαν εκτάκτως η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ για την Πέμπτη 11 Μαρτίου 2010 αποκαλύφθηκε ότι, το προεδρείο της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. χωρίς καμία απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου και παρά τις αποφάσεις του Δ.Σ. της 10/2/2010 και της κοινής Πανελλαδικής συνδιάσκεψης των Πρωτοβάθμιων Ενώσεων της 22ης Φεβρουαρίου αποφάσισε ετσιθελικά τα παρακάτω:

1. Την αναστολή της κινητοποίησης του κλάδου της 11ης Μαρτίου και να συμμετέχουμε μαζί με τις άλλες τέσσερις Ομοσπονδίες των Σωματών Ασφαλείας και τις δύο πανελλήνιες ενώσεις των Αξιωματικών του Π.Σ. και του Λιμενικού στις κινητοποιήσεις της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Παρά της επιμονή της Ε.Α.Κ.Π. το προεδρείο δε δέχτηκε την δυνατότητα να γίνει έστω και με τα νέα δεδομένα η προγραμματισμένη αυτόνομη κινητοποίηση του κλάδου ή σε περίπτωση απόφασης για αναστολή λόγω των αντικειμενικών δυσκολιών που προκύπτουν από την απεργία την ίδια ημέρα της ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ – ΠΑΜΕ, να προσδιοριστεί από τώρα η νέα ημερομηνία, προτείνοντας να μεταφερθεί η κινητοποίηση την 16η ή την 17η Μαρτίου και να μεταφερθούν μία εβδομάδα πίσω οι κατά τόπους κινητοποιήσεις των πρωτοβάθμιων Ενώσεων.

2. Ο πρόεδρος της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. να συμμετέχει μόνος του σε συνάντηση με τον Υπουργό προστασίας του πολίτη που θα γίνει την Τρίτη 9 Μαρτίου μαζί με τους πρόεδρους των άλλων Ομοσπονδιών των Σ.Α. χωρίς να υπάρχει αντιπροσωπευτικότητα συμμετοχής από άλλα μέλη του Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. όπως πρότεινε η Ε.Α.Κ.Π. Ακριβώς η ίδια τακτική που εφάρμοσαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες των οργανώσεων αυτών την περίοδο 2001 -2003 πάλι επί Υπουργίας του σημερινού Υπουργού Προστασίας του πολίτη, στο Δημοσία Τάξης τότε, με τα γνωστά αποτελέσματα εκφυλισμού των αγώνων και των αιτημάτων κυρίως για το μισθολόγιο και την αναγνώριση του επαγγέλματος ως επικινδύνου και ανθυγιεινού.

3. Το προεδρείο πρότεινε να πραγματοποιηθούν οι προγραμματισμένες κατά τόπους κινητοποιήσεις των πρωτοβάθμιων Ενώσεων στις 17 Μαρτίου και μετά από αυτές να προγραμματιστεί η πανελλαδική κινητοποίηση (εάν φυσικά προγραμματιστεί, κάπου κοντά στο Πάσχα δηλαδή).

4 Να αποφασιστεί ο προγραμματισμός της πανελλαδικής κινητοποίησης μετά την συνάντηση των προέδρων με τον Υπουργό προστασίας του πολίτη (γεγονός που υποδηλώνει ότι θα έχει συνέχεια η κοινή και όχι η αυτόνομη κάθοδος του κλάδου σε κινητοποιήσεις).

Η στάση αυτή του προεδρείου αποκαλύπτει ότι όλα ήταν με ευθύνη του προσχεδιασμένα από καιρό εν άγνοια του Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. όπως είχε καταγγείλει η ΕΑΚΠ στην πανελλαδική συνδιάσκεψη των Ενώσεων της 22 Φεβρουαρίου όπου αποκάλυψε πως το προεδρείο χωρίς να ενημερώσει το Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. και δίχως να υπάρχει σχετική απόφαση, στις 9/2/2010 συμμετείχε σε Γενικό Συμβούλιο της Π.Ο.Α.Σ.Υ. όπου αποφασίστηκε από κοινού η ίδρυση συνομοσπονδίας των Ομοσπονδιών των Σωμάτων Ασφαλείας. Την επομένη ημέρα 10/2/2010 που έγινε Δ.Σ. της Π.Ο.Ε.Υ.Π.Σ. δεν ανέφερε καμία λέξη για το θέμα αυτό ως όφειλε. Είναι η δεύτερη φορά που το προεδρείο επιχειρεί κάτι παρόμοιο με πραξικοπηματικό τρόπο όπως έκανε και τον Μάιο του 2003 στην Δράμα όπου και πάλι αποκάλυψε η Ε.Α.Κ.Π. κατά την διάρκεια του 5ου Συνεδρίου και έτσι εμπόδισε την πραγματοποίηση της.

Στόχος και στρατηγική επιδίωξη του προεδρείου ήταν:

1. Να περιχαράκώσει την δράση του κλάδου μέσα στα στενά πλαίσια των σωμάτων ασφαλείας και τα παιχνίδια που παίζονται κατά καιρούς από τις εκάστοτε συνδικαλιστικές τους ηγεσίες και που αυτά τα παιχνίδια και οι αλληπάλληλες αναστολές των κινητοποιήσεων με αφορμή φρούδες υποσχέσεις, οδήγησαν στην σημερινή οικτρή κατάσταση τα εργασιακά μας δικαιώματα, αφού κανένα εργασιακό δικαίωμα δεν είναι κατοχυρωμένο όπως τον υπολοίπων δημοσίων υπαλλήλων.

2. Να αποτρέψει πάση θυσία να γίνει αυτόνομη Πανελλαδική Κινητοποίηση του κλάδου και αυτό αποδείχτηκε από την μέχρι τότε στάση του αφού άφησε μέχρι και τα τέλη Ιανουαρίου τις εξελίξεις να τρέχουν (ωράριο – ανακατανομή – κανονισμό μεταθέσεων κ.λ.π.) χωρίς καμία αντίδραση. Οι διαθέσεις του αυτές καταδείχτηκαν τόσο μέσα στο Δ.Σ. της 10ης Φεβρουαρίου που αναγκάστηκε κάτω από την ασφυκτική πίεση της ΕΑΚΠ να πει ναι στις νέες κινητοποιήσεις που ζητούσε πλέον όλος ο κλάδος, αλλά και μέσα στην πανελλαδική συνδιάσκεψη της 22ης Φεβρουαρίου που προσπάθησε να περάσει απόφαση για να γίνουν πρώτα οι κατά τόπους κινητοποιήσεις των Ενώσεων και στην συνέχεια η πανελλαδική με την ελπίδα μήπως και ξεφουσκώσει μέχρι τότε η αγωνιστική διάθεση των εργαζομένων.

3. Να διαπραγματεύεται εν κρυπτό πότε μόνο του και πότε με τα άλλα προεδρεία των Σ.Α. τα ζητήματα του κλάδου και να οδηγεί σε πενιχρά σικέ αποτελέσματα με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, τις διεκδικήσεις των εργαζομένων και να περιορίζονται με αυτόν τον τρόπο τα αιτήματα μας και οι διεκδικήσεις μας γενικότερα, στα όρια και με τις προϋποθέσεις που βάζουν οι ίδιες οι κυβερνήσεις, βοηθώντας έτσι στην προώθηση και την εφαρμογή των αντεργατικών πολιτικών της Ε.Ε. όπως έκανε μέχρι τώρα.

Σε αυτήν την κατρακύλα και του εκφυλισμού του συνδικαλιστικού κινήματος στο Π.Σ. το προεδρείο έχει συμπαραστάτη την ΠΑΣΚ.Π. η οποία είναι η άλλη

όψη του ίδιου νομίσματος και που χρόνια τώρα, με την στάση της, βάζει πλάτη στην υλοποίηση αντιδραστικών και αντεργατικών πολιτικών φέροντας βαρύτερες ευθύνες για την κατάσταση του κλάδου μας.

Αυτές είναι συναγωνιστές-συναγωνίστριες και αγαπητοί φίλοι και φίλες τεχνικές που χρησιμοποιούν δυνάμεις στο συνδικαλιστικό κίνημα, προκειμένου να χτυπήσουν τις αγωνιστικές διαθέσεις. Με αυτόν τον τρόπο στέκονται εμπόδιο στην ανάπτυξη αποτελεσματικών αγώνων. Γι' αυτό είναι πέρα για πέρα αναγκαίο εμείς οι εργαζόμενοι να τους παραμερίσουμε αλλά και να τους καταδικάσουμε. Να τους αντιμετωπίσουμε ως αυτό που πραγματικά είναι δηλαδή ως εχθρούς των εργαζομένων και συμμάχους του κεφαλαίου. Ακόμα απαιτείται εμείς οι εργαζόμενοι να αναλάβουμε πρωτοβουλίες για την οργάνωσή μας και την ανάπτυξη κοινών αγώνων, ολόκληρης της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Σε αυτή τη δύσκολη μάχη δεν είμαστε μόνοι μας. Έχουμε μαζί μας το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το οποίο υπηρετεί με συνέπεια και χωρίς ταλαντεύσεις η παράταξη μας και που είναι το μόνο που μπορεί να δείξει το δρόμο για τη σύγκρουση και ανατροπή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος.